

„Sinko, sedaj pa urno! Epafrodit naj ve, koliko sem trpel.“

Pognal je konja z mladeniškim ognjem, prah ju je zaval, in razdalja med njima in trgovcem je hitro ginila.

zapazili Iztoka in Radovana, so vzpodbodli konje, poprijeli in nagnili kopja ter obkrožili neznana potnika.

„Pax, eirene!“ je ponavljal Radovan in se jim priklanjal. Ko so konjiki spoznali,

da sta neoborožena, so izpustili kopja in z zanimanjem opazovali jezdeca. Toda iz svojesrede juniso pustili, zabrnili so konje in z njima jahali proti vozu, ki je zaostal.

Radovan si je brisal pot in še neprenehoma ponavljal:

„Pax, pax, pax...“

Ko se je na videz oddahnil in odhropel, je poprašal v slabi latinščini, pomešani z grškimi besedami, če se pelje trgovec Epafrodit.

Spremljevalci so se začudili in tesneje pritiskali s konji do Iztoka in Radovana.

„Kaj želiš našemu gospodu, Epafroditu?“

„Smrti ga bom otel!“

Oblastno je pogledal Radovan na konjike. Ves strah je izginil, pogum se je vrnil in z njim vsa modrost pretkanega godca.

„Smrti ga otme?“ so ponavljali kup-

čevi varihi in se spogledali pa vsi hkrati zasmejali.

„Pri Kristu, katerega moli vaš gospod, vam rečem, da ste norci, če se smejete mojim besedam!“

KRANJSKA PREDICA.

PO FOTOGRAFIJI.

„Pax, eirene! Pax, eirene!“

Radovan je kričal glasno in dvigal visoko nad glavo svojo plunko, ko šta se približala vozu. Zakaj pred vozom je jahalo osmero dobro oboroženih spremljevalcev. Ko so ti